

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 27
din 18.01.2017

Dosar nr.: 543/2016

Petiția nr.: 4892/18.08.2016

Petentă:

Reclamați:

Obiect: reglementările diferite privind pensia judecătorilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul arată că se consideră nedreptățit întrucât există discrepanțe privind modul de stabilire a pensiei judecătorilor.

2.2. Petentul a îndeplinit funcția de judecător financiar la Colegiul Jurisdicțional de pe lângă Camera de Conturi Bistrița Năsăud în perioada 1993-1999, fiind pensionat pentru limită de vârstă prin decizia nr. 113572/16.02.2010.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare *O.G. nr. 137/2000*), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Petentul a fost citat pentru data de 27.09.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind invocată din oficiu excepția tardivității.

3.3. Petentul a formulat concluzii scrise, solicitând respingerea excepției invocate.

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că se consideră nedreptățit întrucât printr-o omisiune legislativă și reglementarea discreționară a pensiei judecătorilor s-au creat discrepanțe între pensiile aceluiași categorii de judecători, reglementate prin acte normative diferite.

4.1.2. Situația criticată de către petent a fost reglementată prin dispozițiile Legii nr. 3003/2004 privind Statutul Judecătorilor și Procurorilor.

4.1.3. Prin adeverința nr. 629/18.03.2009, Curtea de Conturi a României i-a stabilit petentului vechimea în magistratură la peste 30 de ani, prin asimilare, în condițiile art. 82, alin. (1), (2) și (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004, modificată, stabilind indemnizație și sporurile ce alcătuiau baza de calcul a pensiei pentru limită de vârstă, la împlinirea vârstei de 60 de ani, ca pensie de serviciu.

4.1.4. Întrucât nu se mai afla pe post de judecător la finalizarea mandatului, petentul a fost nevoit să depună actele pentru pensionare în baza Legii pensiilor din sistemul public nr. 19/2000.

4.1.5. Casa Județeană de Pensii Bistrița-Năsăud i-a stabilit petentului o pensie de 1247 lei, nefiindu-i aplicate dispozițiile Legii speciale nr. 303/2004.

4.1.6. Petentul arată că este discriminat față de colegii săi, judecători financiari, pensionați după 2008, care au pensie de 7 ori mai mare decât pensia petentului, alții depășindu-l de 12 ori, în cadrul aceleiași profesii.

4.1.7. Prin concluziile scrise formulate, petentul arată faptul că are o pensie cu mult mai mică decât persoane aflate în aceeași poziție, situație cauzată de modul de reglementare diferit, în cadrul aceleiași profesii.

4.1.8. Practic Legea nr. 303/2004 este apreciată ca fiind discriminatorie. Discriminarea există atât în cadrul aceleiași profesii precum și prin raportare la pensiile personalului din Parlament.

4.1.9. Se arată faptul că C.N.C.D. nu este legat de termenul de 30 zile pentru soluționarea petiției formulate întrucât nu se solicită să se pronunțe asupra deciziei de pensionare. Obiectul analizei și soluționării cauzei constă în modul în care Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost de natură a încălca drepturi fundamentale ale omului reglementate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului cât și prin Constituția României, prejudiciile patrimoniale fiind actuale și continue, dat fiind că analiza privește actul normativ și nu decizia de pensionare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține faptul că petenta se consideră discriminată datorită discrepanțelor privind modul de stabilire a pensiei judecătorilor, petentul fiind pensionat în anul 2010.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”* Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu respectiv, excepția tardivității și în subsidiar excepția necompetenței cu privire la capătul de cerere referitor încadrarea greșită a petentei.

5.3. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția tardivității introducerii sesizării** la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor *ratione temporis*, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de

discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

5.4. Din înscrisurile existente la dosar a reieșit faptul că petentul a fost pensionat în anul 2010, conform deciziei nr. 113572/16.02.2010 a Casei Județene de Pensii. Petentul se consideră discriminat raportându-se atât la colegii săi pensionați ulterior, cât și în comparație cu personalul din Parlament, inechitatea fiind instituită de prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor.

5.5. Având în vedere faptul că faptele reclamate au avut loc în anul 2010, a fost invocată din oficiu excepția tardivității cererii, excepție pusă în dezbaterea petentului.

5.6. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an **de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință** de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare ratione temporis, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe **să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei**, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.7. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD la data de 18.08.2016, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. Petentul a luat cunoștință de faptele ce fac obiectul plângerii, acest aspect fiind confirmat de chiar înscrisurile depuse la dosar. Această situație, evidențiază, fără tăgadă, faptul că petentul a fost în cunoștință cu privire la fapta imputată

5.8. Termenul de un an prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștință de săvârșirea ei, înăuntrul căruia se poate exercita o cerere pentru constatarea și sancționarea unei fapte de discriminare, în condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.9. Colegiul director reține și faptul că aplicarea legii în timp nu constituie discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii cu privire la tratamentul diferențiat aplicat petentei.
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Motivată și tehoredactată T.B./R.B. 30.01.2017

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.